

ת"פ 33977/01/14 - מדינת ישראל נגד מ' ע'

בית משפט השלום בראשון לציון

07 יולי 2015

ת"פ 33977-01-14 מדינת ישראל נ'
ע'(עציר)

ת"פ 33989-01-14

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן
המאשימה
נגד
הנאשם
מ' ע'

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אוראל רוזנצויג

הנאשם וב"כ עו"ד שטרצר

גזר דין

כתב האישום אשר הוגש נגד הנאשם מייחס לו בעיקר מעשי אלימות כנגד מי שהייתה בעת הרלבנטית בת זוגו כחמישה חודשים עובר לאותה עת. אקדים ואומר כי בדיון שהתקיים לפני כבוד השופטת דקל נוח ביום 12.1.15 הודיעו הצדדים כי הניעו להסדר טיעון. על פי ההסדר, כתב האישום יתקן, הנאשם יודה ויורשע על פי הדיווח בכתב האישום המתוקן. הוסכם כי בטרם טיעונים לעונש יופנה הנאשם לשירות המבחן לקבלת תסקיר. התביעה הצהירה כי עמדתה היא לעונש של מאסר בפועל, ההגנה טען באופן חופשי עוד הוסכם כי לאחר קבלת התסקיר ישובו הצדדים וישוחחו ביניהם.

כפי המוסכם כך היה, כתב האישום תוקן, הנאשם הודה והורשע והופנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר. במה הודה והורשע הנאשם? הנאשם הודה כי ביום 13.1.14 בשעות הערב, שהו הנאשם וכת זוגו אותה עת - המתלוננת, אחת בשם ר' פ' ואחר בשם מ' ט' ברכבו של הנאשם בחוף הים בעיר ***** ושתי אלכוהול. בשלב מסוים, הלכו הנאשם והמתלוננת לעבר רכבו ואילו השניים האחרים נותרו במקומם. סמוך לאחר חצות, עת התקרבו השניים האחרים לרכב, מצאו את המתלוננת שוכבת על הנאשם והנאשם מבקש ממנה לזוז ממנו כי הוא רוצה לנסוע הביתה. משלא קמה המתלוננת מעל הנאשם, תקף אותה בכך שמשך אותה מהרכב, זרק אותה אל הרצפה, הכה אותה באמצעות מספר רב של בעיטות בחלק גופה העליון תוך שהוא מאיים עליה בפגיעה בגופה באמרו לה: "קומי אל תעשי לי פאדיחות, אני אראה לך מה זה". זאת בעוד המתלוננת בוכה וזועקת לעזרה ואומרת: "תעזוב אותי, אתה הורג אותי". באותן נסיבות ניסה הנאשם מספר פעמים, להכניס את המתלוננת לרכב, אך ללא הצלחה, משכך נטל הנאשם את הטלפון הידי של המתלוננת וניפץ אותו על הרצפה ואמר לה שאם לא תעלה לרכב ישאיר אותה במקום לבד. בהמשך לכך, לאחר שהמתלוננת נכנסה לרכב, נסעו הארבעה מן החוף בעת שהנאשם נוהג והמתלוננת יושבת לידו ובוכה. השניים האחרים ישבו במושב האחורי של הרכב. בהמשך לכך, בעת שהתבקש הנאשם, על ידי המשטרה לעצור את הרכב, משום ניסוח קלוקל של כתב האישום, אין האמור בו מסכר לנו מה פשר הגעת המשטרה למקום, אותה עת אמר הנאשם למתלוננת לשחק שלא יראו שהיה בוכה ואמר לנוסעת השנייה ברכב שתרעיג את המתלוננת. בהמשך לכך, לאחר ששוטרים שנראה כי היו בניידת אותה עת, פגשו במתלוננת, וזו בכתה ללא הפסקה צעקה שכווא לה כל הגוף. הנאשם הודה שכתוצאה מהמעשים הללו, נגרמו למתלוננת חבלות בדמות סימנים כחולים בגב ליד הכתף.

אלה עובדות כתב האישום, שניסוחו כאמור קלוקל ואשר בהן הודה הנאשם. בעקבות ההסדר בין הצדדים והחלטת בית המשפט הוגש תסקיר משירות המבחן. כדרכו, הכין והגיש שירות המבחן תסקיר מעמיק, יסודי מקיף ומקצועי רלבנטי לעניין. מטבע הדברים ומטעמים ברורים לא אביא לשיקולי ענישה אחריהם. אומר אך זאת, שהנאשם גדל בתנאים משפחתיים וחברתיים לא פשוטים. כמו כן, נסיבותיו האישיות והמשפחתיות המפורטות בתסקיר אף הן מורכבות. העולה מתוך התסקיר שבמדובר באדם צעיר נורמטיבי, חסר הרשעות קודמות, המקיים חיי אופן נורמטיבי ביותר. מדובר בבחור צעיר תושב *****, שקיים קשר זוגי עם המתלוננת על רקע מצוקה משפחתית זוגית אישית שהייתה רלבנטית אותה עת ואשר כיום אינה בנמצא. מדובר בבחור חסר דפוסי התנהגות עבריינים וכי האירוע הנוכח בכתב האישום אינו על רקע עברייני אלא על רקע יחסים זוגיים בעייתיים שקיים הנאשם אותה עת עם המתלוננת. ראוי לסכם ולומר כי התסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם חיובי ביותר. קצינת המבחן המליצה על חיוב הנאשם בשירות לתועלת הציבור, ועונש של מאסר מותנה. קצינת המבחן מצאה להמליץ להימנע מעונש מאסר גם כזה שירוצה בעבודות שירות, על מנת להימנע מלדלוז מאמציו של הנאשם לקוּמם עצמו מקשייו הכלכליים אשר באו לו בעקבות גירושיו המורכבים עקב תפיסות חברתיות מסוימות כמצוין בכתב האישום.

בטיעוני התביעה לעונש, הלכה התביעה אחר שיטתה אשר סבורה היא כי שיטה זו מגלמת מדיניות הענישה, לפיה ככל שמדובר באלימות בין בני זוג, אזי העונש הוא מאסר בפועל. שיטה זו, אינה מותירה מקום לשיקולי ענישה אחריהם. אלא הולכת באופן "עיוור" ומשום כך, מן הסתם, הינה דוגמתית. במקרה זה, לא מצאה התביעה לשיקול ולו בשמן שמדובר באדם חסר עבר פלילי, שהמקרה הזה הינו חריג בהתנהלותו, והמקרה קשור אך ורק ליחסים שהיו לו אותה עת עם המתלוננת, יחסים שפסקו זה מכבר לאחר שהשניים נפרדו. לפי שיטה זו, אין לתסקיר שירות המבחן ולא כלום עם העמדה העונשית. אלימות בין בני זוג, אחת היא מאסר בפועל "ממש" גם לא כזה שירוצה בעבודות שירות.

בא כוח הנאשם ביקש לקבל המלצות שירות המבחן ולו משום האמור בתסקיר. הסניגור המלומד התנגד למתחם העונש שהוצג על ידי התביעה, והציע מתחם עונש שתחילתו במאסר על תנאי. מכל מקום לנוכח המומלץ על ידי שירות המבחן, ממילא אין להשתל על הנאשם עונש של מאסר בפועל "ממש" גם לא עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות.

אני מקבל עמדת התביעה לעונש. לא ארחיב הדיבור באשר לקביעת עמדה עונשית על ידי התביעה. אומר אך כי התביעה מייצגת האינטרס הציבורי בענישה הפלילית, לפיכך ראוי לה לבחון ולהצג עמדה עונשית שיש בה איוון בין משעה העבירה לבין נסיבות המקרה ובמיוחד נסיבותיו של הנאשם. במקרה שלפנינו אין מדובר באדם שחיוי הם חיי עבריינות בשולי החברה. ההיפך מכך. יש לקרוא בעיני האמור בתסקיר שירות המבחן. נסיבות חיייו של הנאשם מיוחדות. במיוחד הנסיבות האישיות והזוגיות של הנאשם עם מי שהייתה אותה עת אשתו ואשר ברבות הימים התגרש ממנה. אין להתעלם ממצוקותיו של הנאשם, אשר מצויות ברקע המעשה. אין גם להתעלם מנסיבות המקרה, אשר למרות נסוחו הקלוקל של כתב האישום, ניתן להבין הנסיבות. מדובר בחבורה, ששהתה בחוף הים, בבילוי הכרוך בו שתיית אלכוהול. הנסיבות של תחילת האירוע האלים מצביעות על המקרה.

בעניין מתחם העונש ההולם. מקרה זה יש בו אלימות, הבאה לידי ביטוי במשיכת המתלוננת מן הרכב, זריקתה על הרצפה, על מנת לגרום לה לקום משכיבתה עליו, ובבעיטות בחלק גופה העליון. האם לנוכח אלה, מתחם העונש ההולם תחילתו הוא ממאסר בפועל ואין בו מתחם שתחילתו ממאסר על תנאי? שאלה שאינה פשוטה, משום שאין בקביעת המתחם נטילה בחשבון נסיבותיו האישיות של הנאשם לרבות ובמיוחד העדר עבר פלילי. אם נלך אחר הוראות חיקון 113 לחוק העונשין שבקביעת המתחם אין לקיחה בחשבון של נסיבות אישיות של הנאשם, יש וזו תהיה התוצאה. אלא שחיקון 113 לחוק העונשין, בעייתי הוא ורבות נכתב אודותיו, המקרה שלפנינו מדגים זאת לדעתי. רבים המקרים בהם למרות חומרת המעשים, המחייבים מתחם עונש תמור, הרי שיש ואם היה מקום על פי החיקון, לקביעת מתחם בשיקולול נסיבות אישיות, ממילא היה מתחם העונש שונה.

מכל מקום, גם אם נלך אחר הוראותיו של חיקון זה, ונתעלם מנסיבותיו האישיות של הנאשם בקביעת המתחם, להבדיל מקביעת העונש בתוך המתחם, עדיין יש בידונו כדי לקבוע כי בנסיבות של שיקום, כפי המופיע בתסקיר שירות המבחן, שאני מקבל המלצותיו, כדי להרוג לקולא הכספיים של הנאשם שבאו בעקבות רכישת משאית - כלי עבודתו ופרנסתו. כאמור, הנאשם עושה הכול כדי לקוּמם עצמו מבחינה שירוצה בעבודות שירות לבין חומרת המעשה.

אין גם לשכוח כי הנאשם הודה והסך מנתן שפוטו יקר. באותו עניין, הדיית הנאשם, יש בה ללא ספק, במקרה זה כדי הבעת חרטה והפנמת האיסור שבמעשה. וחרטה, הרי היא מרכיב רב חשיבות בענישה הפלילית.

הנאשם, איש עובד ועמל, העושה רבות כדי לקוּמם עצמו מבחינה כלכלית לאחר גירושיו, בנסיבות המפורטות בתסקיר, גירושין בעלי נפקות מיוחדת לנסיבות רלבנטיות לעדה אליה הוא משתייך. והכול מצוין בתסקיר שירות המבחן. בא כוח הנאשם צירף מסמכים המעידים על חובותיו הכספיים של הנאשם שבאו בעקבות רכישת משאית - כלי עבודתו ופרנסתו. כאמור, הנאשם עושה הכול כדי לקוּמם עצמו מבחינה כלכלית ולדעתו יש להתחשב במאמציו אלה, ולתת לו להצליחו.

אלה הענישים שאני משית על הנאשם:
5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור עבירה של אלימות נגד גוף אדם לרבות איומים.

500 ש"ח קנס או שבוע מאסר תמורת.
הקנס ישולם עד ליום 2.8.15.

ככל שהופקד סכום כסף בתוך מ"ת 14-01-33989 הרי מתוך סכום ההפקדה יועבר סך 500 ₪ על חשבון הקנס, ככל שתהא יתרה הרי תוחזר לאדם שהפקידה.

אני מחייב הנאשם לבצע שירות לתועלת הציבור (של"צ) בהיקף של 250 שעות על פי תכנית שתוכן עבורו על ידי שירות המבחן. שרות המבחן טרם הכין תוכנית של"צ, אינני דוחה הדיון לעניין זה. יכן שרות המבחן תוכנית של"צ יעש אותה לנאשם זה מהמילא יהיה מחייב לבצעה. לא יבצע אזי יפנה שרות המבחן לבית המשפט כדי לקבוע דיון מחדש.

הסכרת לנאשם בלשון פשוטה משמעות השל"צ הנאשם הבין והסכים.
המוצגים, יעשה בהם על פי שיקול דעוה הממונה על החקירה.

עווק מוגר הדין יועבר לשירות המבחן.
זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום כ' תמוז תשע"ה, 07/07/2015 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן , סגן נשיאה

הוקלדעלידייפעתמינאי